

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **M. R.**
bytem X.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2019, č. j. KUZL-30782/2019, sp. zn. KUSP-57374/2018/DOP/Ků

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 13. 5. 2019, č. j. KUZL-30782/2019, sp. zn. KUSP-57374/2018/DOP/Ků, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Uherské Hradiště (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 27. 6. 2018, č. j. MUUH-DSA/19927/2018/PrchJ, uznal žalobce vinným tím, že dne 6. 3. 2018 v 8:29 hod. v katastru obce Buchlovice na sil. I/50 u odbočky na hrad Buchlov řídil ve směru od Brna osobní motorové vozidlo zn. X. RZ X. (výroková část I.1.) a nejvyšší povolenou rychlost stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích na 70 km/h překročil nejméně o 21 km/h, čímž porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a tak se z nedbalosti dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Žalobce byl dále uznán vinným (výroková část I.2.) tím, že řídil shora vymezené vozidlo, přičemž měl na vozidle přední tabulku registrační značky opatřenou sněhovou krustou tak, že byla znemožněna její čitelnost, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na § 32 odst. 2 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel (dále jen „o registraci vozidel“), a tak se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2. zákona o silničním provozu, neboť v provozu na pozemních komunikacích řídil vozidlo, jehož tabulka registrační značky byla upravena tak, že byla nečitelná. Za uvedené přestupky uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 6 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od data nabytí právní moci rozhodnutí a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalovaný k odvolání žalobce výrok o vině I.2. změnil tak, že žalobce přestupek spáchal z nedbalosti, a ve zbytku odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Podle žalobce bylo užito vozidlo se zakrytou tabulkou registrační značkou nezaviněně. Vozidlo parkovalo v garáži, kde je žalobce před jízdou zkontroloval. Než byl žalobce zastaven policisty v obci Buchlovice, zastavil naposledy o dvě hodiny dříve na benzinové čerpací stanici v obci Všechlapy. Žalobce namítá, že je absurdní, aby v zimním období na řidiče dopadala povinnost každou hodinu kontrolovat čitelnost tabulky registrační značky; kupříkladu pro dálkové autobusy by to znamenalo pravidelně zastavovat a kontrolovat čitelnost tabulky registrační značky. Žalobce neví, a ani o tom nebyl poučen v autošколе, za jakých podmínek již dochází k riziku tvorby námrazy na vozidle. V souladu se závěry vyplývajícími z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016 – 31, které žalovaný interpretoval chybně, nelze po řidiči vyžadovat, aby při sebemenším náznaku možné závady kontroloval ihned své vozidlo. Nadto žalobce jel po dálnici; neprojížděl sněhové závěje a dvouhodinovou jízdu bez kontroly vozidla tak nelze

považovat za nepřiměřenou. Požadavek žalovaného na opakovanou kontrolu tabulky registrační značky se zcela vymyká realitám života. Z důvodu absence zavinění tak nemohl ke spáchání přestupku dojít. Žalobce také namítá, že samotné správní orgány v průběhu správního řízení posuzovaly subjektivní stránku přestupku různě.

4. K překročení rychlosti žalobce namítá, že rychlost byla měřena neověřeným rychloměrem, neboť podle svědecké výpovědi policisty byly na rychloměru umístěny pouze 2 úřední značky, ač na rychloměru měly být vylepeny 4 úřední značky. Odstraněním úřední značky došlo podle žalobce k zániku ověření rychloměru. To, že žalobce namítal absenci úředních značek teprve s časovým odstupem, nelze klást k jeho tíži. Měl-li vyslýchaný policista na mysli pouze certifikační plomby, měl upozornit také na výskyt samolepících štítků. Žalobce nemohl využít svého práva a provést přezkum kalibrace rychloměru, jak jej upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí; původní ověření rychloměru zaniklo podle ověřovacího listu již dne 28. 3. 2018 – tedy před zahájením přestupkového řízení. Podle žalobce tak je založena existence důvodné pochybnosti, zda byl rychloměr ověřen.
5. Žalobce zpochybňuje také výši uložené pokuty. Prvostupňový správní orgán zohlednil neexistující přitěžující okolnosti v rámci překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí neplyne, na základě čeho dospěl prvostupňový správní orgán k závěru o závažném porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Není zřejmé, v čem se jednání žalobce odlišovalo od průměrného přestupku téže skutkové podstaty. Bylo-li za přitěžující okolnost uvažováno také ohrožení zájmu chráněného zákonem, pak tato skutečnost je již zohledněna při naplnění skutkové podstaty (objektu přestupku) a nelze k ní přihlížet dvakrát. Prvostupňový správní orgán tak uložil nepřiměřeně vysokou pokutu. Nadto nebyly zohledněny pohnutky žalobce při ukládání pokuty, byť byly prvostupňovému správnímu orgánu známy.
6. Prvostupňový správní orgán podle žalobce chybně vyhodnotil subjektivní stránku u druhého přestupku (překročení rychlosti). Prvostupňový správní orgán uvedl, že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti nevědomé, nicméně dále konstatoval, že žalobce „*měl vědět, že jede v úseku, kde je dovolená rychlost jízdy 70 km/h.*“. Měl-li žalobce o nějaké skutečnosti vědět, ale nevěděl, muselo se nepochybně jednat o nedbalost nevědomou.
7. Závěrem se žalobce obsáhle vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že s obsahem podané žaloby nesouhlasí. Otázkou zavinění se žalovaný v napadeném rozhodnutí detailně zabýval. Podle žalovaného je podstatné, že tabulka registrační značky byla pokryta masivní souvislou sněhovou krustou. Takovému masivnímu zakrytí tabulky registrační značky musely předcházet meteorologické podmínky, které jednoznačně nasvědčovaly možnému zakrytí tabulky registrační značky a žalobci tak tato skutečnost musela být známa. Nadto žalobce během své jízdy musel potkat v protisměru vozidla, která měla také zanesenou tabulku registrační značky. Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí také obsáhle vypořádal s námitkou o zániku ověření rychloměru. Policista ve své výpovědi nezmínil samolepící štítky; hovořil pouze o certifikačních plombách, které prokazují, že

do rychloměru nebylo zasahováno. Podle žalovaného je navíc tvrzení žalobce o chybějících značkách na rychloměru účelové, neboť aby měl jistotu, že chyběly všechny značky na rychloměru, musel by nahlížet, případně i sedět, přímo v policejním vozidle. Úvahy o výši trestu, které byly podle žalobce v případě prvostupňového rozhodnutí neúplné, byly v souladu se zásadou jednotnosti řízení doplněny žalovaným. Obdobně žalovaný k otázce zavinění v napadeném rozhodnutí uvedl, že se žalobce dopustil přestupku v rámci nedbalosti nevědomé. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

9. V replice žalobce zdůraznil, že spornou je toliko otázka, zda žalobce mohl vědět o znečištění tabulky registrační značky. Jestliže se oprávněná úřední osoba žalovaného – ač zvyklá na horské prostředí – stakto masivně zakrytou značkou za celý svůj život nesetkala, na základě čeho měl žalobce poznat, že může v jeho případě k takovému zakrytí tabulky registrační značky dojít. Jestliže k zanesení tabulky registrační značky došlo na dálnici, nemohl žalobce pozorovat totožnou situaci u protijedoucích automobilů; na dálnici nejsou protijedoucí vozidla vidět. Závěsná plomba může být podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel (dále jen „vyhláška č. 262/2000 Sb.“), úřední značkou. Je tedy zřejmé, že se na rychloměru nacházely pouze dvě úřední značky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podle žalobce neodstranil vadu dvojího přičítání při ukládání sankce.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
11. Žaloba je důvodná.
12. Podle žalobce nebyla u přestupku spočívajícího v jízdě vozidlem, jehož tabulka registrační značky byla nečitelná, naplněna jeho subjektivní stránka. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), je fyzická osoba pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku. Podle § 15 odst. 1 zákona o přestupcích se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Zákon o přestupcích rozlišuje dvě kategorie zavinění z nedbalosti, a to nedbalost vědomou podle § 15 odst. 3 písm. a), jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí a nedbalost nevědomou podle § 15 odst. 3 písm. b), jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2. zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupu tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost.
13. Krajský soud při právním hodnocení věci vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 65/2016 – 31, na jehož závěry ostatně žalovaný i žalobce odkazují; zmíněný rozsudek se týkal povinnosti řídit vozidlo s umístěnou tabulkou registrační značky – tedy obdobné povinnosti, jako povinnosti řídit vozidlo pouze

s čitelnou tabulkou registrační značky v nyní posuzované věci. Nejvyšší správní soud mimo jiné dovodil, že v případě zjištění, že na řízeném vozidle absentuje registrační značka, je třeba věnovat náležitou pozornost okolnostem absence této značky, a to tím spíše, pokud má být z této skutečnosti dovozována odpovědnost za předmětný přestupek a specifikováno zavinění žalobce (nejde o odpovědnost „objektivní“). V rámci náležitého zjištění skutkového stavu by se měla pozornost zaměřit také na okolnosti, za kterých mohlo či mělo ke vzniku negativního následku dojít, neboť jedině ve spojení s tím je možné posoudit, zda obviněný naplnil skutkovou podstatu vytýkaného přestupku také po stránce subjektivní. V případě nevědomé nedbalosti to znamená, zda ač o protiprávním stavu nevěděl, vědět měl a mohl.

14. Kritériem pro posouzení toho, zda jde o nedbalost nebo o jednání nezaviněné, je zachování potřebné míry opatrnosti. Je-li při absenci vůle spáchat přestupek zachována potřebná míra opatrnosti ve vazbě na způsobení následku v podobě porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, nelze dovodit trestní odpovědnost (srov. též DRAŠTÍK, A. a kol. Trestní zákoník: komentář. Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2015).
15. Klíčové pro posouzení existence nedbalostního zavinění tedy je, zda žalobce mohl při zachování rozumné míry opatrnosti předpokládat, že vlivem povětrnostních podmínek došlo v průběhu jízdy ke zhoršení čitelnosti značky. V nynější věci totiž správní orgány skutkový děj tak, jak jej popsal žalobce, relevantním způsobem nezpochybňují. Lze tedy vycházet z toho, že v okamžiku zahájení jízdy v Praze byla registrační značka vozidla žalobce čitelná, stejně tak byla čitelná ještě při zastávce žalobce na čerpací stanici na dálnici D1 u obce Všechny. Ke vzniku námrazy (ať již v důsledku samotného sněžení nebo od jiného vozidla jedoucího před žalobcem) došlo poté zřejmě při průjezdu úsekem dálnice D1 na Vysočině, neboť v Buchlovských vrších již nesněžilo ani nebyla sněhem pokrytá vozovka. Žalobce až do kontroly ze strany policistů nikde nezastavil.
16. V podtextu celé věci lze vysledovat myšlenku správních orgánů, že k námraze a zašpinění registrační značky žalobce došlo záměrně; městský úřad posoudil zavinění žalobce jako vědomou nedbalost, neboť znečistění tabulky RZ bylo provedeno účelově, žalovaný jako *obiter dictum* uvádí podezření o záměrném zakrytí registrační značky, které ovšem nelze prokázat, a také ve vyjádření k žalobě uvádí, že k němu nemohlo dojít „jen tak“, neboť oprávněná úřední osoba se s takovým zakrytím registrační značky přirozenou cestou ještě nesetkala. Tato vyjádření nicméně zůstávají v rovině nepodložených domněnek a krajský soud je proto nemůže zohlednit. Pokud měly správní orgány za to, že skutkové okolnosti věci byly ve skutečnosti jiné, měly tyto úvahy najít odpovídající odraz v odůvodnění rozhodnutí. Takový postup, kdy správní orgány postaví najisto určitý skutkový stav, který ovšem poté *obiter dictum* v neprospěch účastníka řízení zpochybňují, se krajskému soudu zároveň jeví jako výrazně nevhodný.
17. To, že při cestě žalobce z Prahy do Zlínského kraje panovaly při průjezdu přes Vysočinu zimní podmínky – tedy teploty se pohybovaly kolem 0 °C se sněžením, je zřejmé z kopie náhledu www stránek in-počasí.cz pro den 6. 3. 2018, který prochází správním spisem. Trasa vozidla žalobce je zachycena v kopiích náhledů ze systému Positrex, které jsou založeny ve správním spisu. Podstatné je proto posoudit, zda již samotná skutečnost, že na Vysočině žalobce projížděl sněhovými či smíšenými srážkami, založila v rámci přiměřené

míry opatrnosti povinnost žalobce vozidlo zastavit a zkontrolovat čitelnost registrační značky.

18. Žalovaný totiž výslovně vychází z úvahy, že žalobce měl za daných podmínek předpokládat, že může dojít k zašpinění či námraze na tabulce registrační značky a měl povinnost toto zkontrolovat. Zároveň měl žalobce na toto dostatek příležitostí i času, neboť čerpací stanice u obce Všechlapy a místo policejní kontroly jsou od sebe vzdálené 210 km. Jestliže tak neučinil, žalobce hrubě podcenil riziko souběhu teplot kolem nuly, srážek a odstriku vody od ostatních vozidel.
19. Krajský soud odhlédne od skutečnosti, že ke znečitelnění registrační značky nedošlo zřejmě hned u obce Všechlapy, ale mohlo k němu dojít kdekoliv na Vysočině, tedy i méně než 100 km před místem policejní kontroly. I za takového stavu však krajský soud považuje závěry žalovaného za neudržitelné.
20. Předně, zimní podmínky jsou v zimním období relativně obvyklým jevem. Samotné sněžení, teploty kolem 0 °C a mokrá či zasněžená vozovka nemohou bez přistoupení dalších důležitých okolností vést k povinnosti řidiče během jízdy pravidelně zastavovat vozidlo a kontrolovat stav registračních značek. Okolnosti, které mohou založit důvodnou pochybnost o čitelnosti tabulky registrační značky, nemohou spočívat v existenci povětrnostních podmínek, které jsou v daném období roku běžné a zpravidla při nich ke vzniku nežádoucího následku v podobě znečitelnění registrační značky nedochází. Jiná by byla situace např. tehdy, pokud by žalobce projel sněhovou vánicí nebo neošetřovanou zasněženou či bahnitou cestou a jistě si lze představit řadu dalších individuálních okolností.
21. Žádné neobvyklé okolnosti, které by mohly v žalobci nastíněné pochybnosti vzbudit, správní orgány neuvádí (krom toho, že měl předpokládat, že k námraze RZ dojde a domněnek o záměrném jednání žalobce). Dle krajského soudu za daných skutkových okolností proto nelze konstruovat povinnost žalobce (ale *de facto* povinnost každého účastníka silničního provozu) při jednorázové cestě v zimním období za sněžení, deště či vozovky, která není suchá, v pravidelných intervalech vozidlo zastavovat a kontrolovat stav registrační značky. Bez ohledu na problémy při určování frekvence takových zastávek (vzdáleností nebo dobou jízdy) se krajskému soudu bez bližšího dokazování taková paušální povinnost (jejíž porušení by bylo sankcionované obligatorním uložením zákazu činnosti v délce alespoň 6 měsíců) ve shodě s žalobcem jeví jako nepřiměřená a neodpovídající realitě silničního provozu.
22. Žalovaný tak dle krajského soudu v odůvodnění napadeného rozhodnutí neprokázal subjektivní stránku přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2. zákona o silničním provozu, tj. zavinění žalobce alespoň ve formě nevědomé nedbalosti. Krajský soud proto shledal žalobu v tomto rozsahu důvodnou, neboť otázka odpovědnosti žalobce za uvedený přestupek byla správními orgány posouzena nezákonně.
23. K otázce materiální stránky přestupku lze toliko obecně uvést, že jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, obvykle naplňuje také materiální znak přestupku, pokud neexistují významné skutečnosti vylučující porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 9 As 210/2018 – 36). Smyslem povinnosti umístit na vozidlo tabulku registrační značky a udržovat ji čitelnou tkví v zájmu na snadné identifikaci vozidla, případně jeho řidiče či provozovatele (*mutatis*

mutandis rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2017, č. j. 7 As 61/2017 – 34, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 10 As 113/2014 – 71), a bez jiných důležitých okolností zaviněné porušení této povinnosti bezesporu materiální stránku přestupku naplňuje.

24. Žalobní námitky vztahující se k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti naopak krajský soud důvodnými neshledal.
25. Žalobce předně namítl, že prvostupňový správní orgán chybně vyhodnotil subjektivní stránku přestupku. Je pravdou, že prvostupňový správní orgán v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že žalobce „...*přestupek spáchal z nedbalosti, a to z nedbalosti vědomé, protože měl vědět, že jede v úseku, kde je dovolená rychlost jízdy 70 km/h, přesto tuto hodnotu překročil...*“. Tu je však třeba zohlednit, že žalovaný úvahu prvostupňového správního orgánu opravil (str. 5 napadeného rozhodnutí). Podle žalovaného „...*obviněný nemusel nutně vědět, že jede vyšší než dovolenou rychlostí, protože samotné umístění tachometru ve vozidle ještě z faktického hlediska neznámá, že jej řidič neustále pozoruje. Z tohoto důvodu bude podle názoru odvolacího orgánu možné v typových případech dovodit spáchání přestupku z vědomé nedbalosti zejména tehdy, pokud se jedná o zásadní a již pocitově (bez nutnosti ověření hodnoty rychlosti na tachometru) rozpoznatelné překročení nejvyšší dovolené rychlosti. V daném případě, kdy obviněný překročil rychlost o cca 21 km/h, jednal obviněný zaviněně ve formě minimálně nedbalosti nevědomé...*“. Byť tedy zdejší soud souhlasí se žalobcem, že prvostupňový správní orgán chybně posoudil subjektivní stránku přestupku jako nedbalost vědomou, přestože v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vymezil znaky přestupku spáchaného z nedbalosti nevědomé, žalovaný tento rozpor v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí napravil.
26. Podle žalobce bylo při měření rychlosti jím řízeného vozidla užito neověřeného rychloměru. Z již zmíněných výpovědí policistů neplyne, že by žalobce v průběhu jeho kontroly policejní hlídkou vystoupil z vozidla a měl tak možnost blíže zkoumat rychloměr použitý policisty. Jedinou indicií o chybějících úředních značkách na rychloměru byla výpověď nstržm. X., který na přímý dotaz zmocněnce žalobce sdělil, že při kontrole rychloměru na něm byly umístěny dvě plomby. Správním spisem prochází ověřovací list č. 8012-OL-70094-17 ze dne 29. 3. 2017 rychloměru LE0653 (typ LaserCam4), podle kterého bylo ověření „...*provedeno vystavením tohoto ověřovacího listu a nalepením čtyř úředních značek na měřidlo...*“. Soud tak souhlasí se žalobcem potud, že na rychloměru měly být umístěny čtyři úřední značky; chybí-li byť jen jediná úřední značka na měřidle, platnost ověření stanoveného měřidla zaniká (§ 6 odst. 4 vyhlášky č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření [dále jen „prováděcí vyhláška“]).
27. Jak upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí, úřední značky umístované na stanoveném měřidle mohou být provedeny jako závěsná plomba s úřední značkou na lící straně a s posledním dvojčíslem letopočtu ověření na rubové straně dle § 6 odst. 4 písm. a) prováděcí vyhlášky nebo jako samolepicí štítek dle písm. b) téhož ustanovení prováděcí vyhlášky. Zástupce žalobce ve správním řízení jako profesionál zastupující opakovaně obviněné z dopravních přestupků je s touto právní úpravou jistě obeznámen. Pokud se zástupce žalobce výslovně dotazoval svědka na počet certifikačních plomb, odpověď svědka nic nevypovídá o tom, zda byly či nebyly na měřidle také jiné úřední značky. Tvrzení, že pokud by se na měřidle kromě plomb další úřední značky nacházely, svědek by

tuto skutečnost sdělil, hodnotí krajský soud jako spekulaci, která bez opory v jiných zjištěních není s to způsobit stanoveného měřidla zpochybnit.

28. Přitom krajský soud přihlédl i k tomu, že ve správních řízeních s dopravní tematikou zakončených správním rozhodnutím o přestupku, na které navazuje řízení před správními soudy, ve kterých vystupuje stávající zástupce žalobce (případně Mgr. Topol, advokát), dochází k uplatňování námitky směřující k absenci úředních značek na ověřeném měřidle opakovaně (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 As 323/2016 – 45, ze dne 20. 12. 2017, č. j. 6 As 297/2017 – 34, a ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33, či rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2017, č. j. 52 A 105/2016 – 73, případně rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 8. 2019, č. j. 53 A 16/2018 – 60). Neuplatnil-li žalobce námitku bezprostředně po zahájení správního řízení (doručením příkazu prvostupňového správního orgánu ze dne 16. 4. 2018, č. j. MUUH-DSA/29406/2018/PrchJ) či v rámci vyjádření v tiskopisu „Oznámení přestupku“ ze dne 6. 3. 2018, správním spisem prochází ověřovací list rychloměru, a zároveň je před zdejším soudem zastoupen advokátem, jehož klienti prostřednictvím svých zmocněnců před správními orgány pravidelně uplatňují námitku absence úředních značek na rychloměru, jedná se podle přesvědčení zdejšího soudu o účelovou námitku. Výpověď policisty relevantní pochybnosti nevyvolává, rychloměr nevykazoval známky poškození či neautorizovaných změn, a zároveň byl do správního spisu založen ověřovací list rychloměru. Je proto možné vycházet z toho, že měření rychlosti bylo provedeno ověřeným rychloměrem.
29. Jelikož krajský soud shledal napadené rozhodnutí v části týkající se jednoho z přestupků nezákonným, bude se muset žalovaný otázkou sankce a jejího odůvodnění zabývat v dalším řízení znovu, a to za jiného právního stavu; komplexní vypořádání námitek směřujících k nedostatkům odůvodnění výše sankce se proto krajskému soudu jeví nadbytečným.
30. Lze však uvést, že konstatoval-li prvostupňový správní orgán, že překročení rychlosti bylo závažným porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích, jednalo se o hodnocení povahy a závažnosti přestupku ve smyslu § 38 zákona o přestupcích. Za přitěžující okolnost ve smyslu § 40 zákona o přestupcích pak žalovaný hodnotil překročení nejvyšší dovolené rychlosti „...spíše na horní hranici rozpětí přestupku...“, a to v době, kdy mohla být vozovka namrzlá. Není tedy pravdou, jak namítá žalobce, že by k ohrožení zájmu chráněného zákonem bylo přihlédnuto dvakrát. Pohnutky žalobce nebyly správním orgánům známy.
31. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
33. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V

dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na právní zastoupení. Zástupce žalobce učinil 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a replika k vyjádření žalovaného) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 3 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 2 142 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 17. června 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. Z.